

Mikro evrimin geçersizliği

Bir türün kendi içinde çeşitlenmesini, diğer bir deyimle varyasyonların ortaya çıkmasını evrimciler, "mikro evrim" adını koydukları hayali bir mekanizmayla açıklamaya çalışırlar. Mikro evrimin ise daha uzun bir zaman içinde birikerek makro evrime, yani yeni türlerin oluşmasına yol açtığını savunurlar (bkz. [Makro evrim masalı](#)) Oysa gerçekte, ortada evrimle ilgili hiçbir olay yoktur. Tür içindeki çeşitlenme, o türün bireylerinin çapraz çiftleşmeleri sonucu türün gen havuzunda bulunan sabit sayıdaki genin farklı kombinasyonlarda birbirleriyle eşleşerek ortaya yeni ve farklı fiziksel özelliklere sahip bireylerin ortaya çıkması ile olur. Ancak burada türün gen havuzuna hiçbir zaman yeni bir gen eklenmez. Yalnızca mevcut genler değişik kombinasyonlarda yeni bireylerde bir araya gelirler. Türün gen havuzundaki genlerin sayısı ve çeşidi sabit olduğu için, bunların meydana getireceği kombinasyonların da belli bir sınırı vardır. Bunun ötesinde bir kombinasyon meydana gelmez. Ayrıca tür içindeki çeşitlenme yeni bir tür ortaya çıkarmaz, her zaman aynı tür içinde kalır. Örneğin farklı cinsteki köpekler birbirleriyle ne kadar farklı kombinasyonlarda çiftleşirlerse çiftleşsinler ortaya her zaman köpek çıkar, hiçbir zaman örneğin bir at ya da inek çıkmaz. Bu durum temel biyoloji kurallarıyla sabit olduğu gibi, deney ve gözlemlerle de defalarca ispatlanmıştır.

İlginçtir ki Darwin teorisinin belkemiğini mikro evrim sandığı varyasyonlar üzerine kurmuştu. Darwin'in iddialarını zaman içinde bir bir çürüten ilerlemeler, aynı zamanda Darwin'in "Türlerin Kökeni" olarak iddia ettiği "varyasyonlar"ın da gerçekte böyle bir anlam taşımadığını ortaya çıkarmıştır. İşte bu nedenle evrimci biyologlar, tür içindeki çeşitlenme ile yeni tür oluşumunu birbirinden ayırmak ve bunlar hakkında iki ayrı kavram öne sürmek durumunda kalmışlardır.

Evrimci biyologların "mikro evrim" kavramını kullanarak vermek istedikleri izlenim, varyasyonların uzun zaman içinde yepyeni canlı sınıflamaları oluşturabileceği şeklindeki yanıltıcı bir mantıktır. Nitekim konu hakkında derinlemesine bilgi sahibi olmayan pek çok kişi "mikro evrim uzun zamana yayıldığında makro evrim oluşturur" gibi yüzeysel bir düşünceye kapılmaktadır. Bu düşüncenin örneklerini sık sık görmek mümkündür. Bazı "amatör" evrimciler, "insanların boy ortalaması bir yüzyıl içinde bile iki cm. artmış, demek ki milyonlarca yıl içinde her türlü evrim gerçekleşebilir" şeklinde mantıklar öne sürerler. Oysa boy ortalaması değişimi gibi varyasyonların hepsi, belirli genetik sınırlar içinde gerçekleşen ve evrimle ilgisi olmayan biyolojik olaylardır.

Nitekim, "mikro evrim" adını verdikleri varyasyonların yeni canlı sınıflamaları oluşturamadığını, yani "makro evrim" sağlamadığını günümüzde evrimci otoriteler de kabul etmektedir. Evrimci biyologlar; Scott Gilbert, John Opitz ve Rudolf Raff, *Developmental Biology* dergisinde yayınlanan 1996 tarihli bir makalelerinde bu konuyu şöyle açıklarlar:

Modern sentez (neo-Darwinist teori) önemli bir başarıdır. Ancak, 1970'lerden başlayarak, çok sayıda biyolog bunun açıklayıcı gücünü sorgulamaya başlamıştır. Genetik bilimi, mikro evrimi açıklamak için yeterli bir araç olabilir, ama genetik bilgi üzerindeki mikro evrimsel değişiklikler, bir sürüngenin bir memeliye çevirebilecek ya da bir balığı amfibiyene dönüştürecek türden değildir. Mikro evrim, sadece uygunların hayatta kalması kavramına yardımcı olabilir, uygunların oluşumunu açıklayamaz. Goodwin'in 1995'te belirttiği gibi, "türlerin kökeni, yani Darwin'in problemi, çözümsüz kalmaya devam etmektedir." [102](#)

Darwinizm'in yüzyılı aşkın bir süredir "evrim delili" olarak gördüğü varyasyonların, gerçekte "türlerin kökeni"yle hiçbir ilgisi yoktur. İnekler milyonlarca yıl boyunca farklı eşleşmelerle çiftleştirilebilir ve farklı inek cinsleri elde edilebilir. Ama inekler hiçbir zaman başka bir canlı türüne, örneğin zürafalara ya da fillere dönüşmeyecektir. Darwin'in Galapagos adalarında gördüğü farklı ispinozlar da aynı şekilde "evrim"e delil oluşturmayan bir varyasyon örneğidir. İşte bu nedenle de, Darwin'in problemi, yani "türlerin kökeni", hiçbir zaman evrimle yanıtlanamayan bir soru olarak kalacaktır.

102. Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, "Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology", *Developmental Biology*, vol. 173, article no. 0032, 1996, s. 361.